

COMMISSIE VAN BEROEP als bedoeld in het Tuchtreglement bancaire sector.

Zaaknummer TRB-2023-4759-CB

Beslissing van 4 september 2023 van de Commissie van Beroep inzake het beroep van de Algemeen directeur van de Stichting Tuchtrect Banken tegen de uitspraak van 26 april 2023 van de Tuchtcommissie op de klacht van:

de **ALGEMEEN DIRECTEUR VAN DE STICHTING TUCHTRECT BANKEN**,
kantoorhoudende te Amsterdam,
gemachtigde: mr. M. Bikker,
klager,

tegen

de heer **[verweerder]**,
werkzaam geweest bij **[bank]** (hierna: de bank),
verweerder.

1. Het verloop van de procedure

- a. Op 18 januari 2022 heeft Stichting Tuchtrect Banken een melding ontvangen van de bank over verweerder, die voorheen bij deze bank werkte.
- b. Klager heeft naar aanleiding van deze melding een onderzoek ingesteld. Het onderzoek leverde een klachtrapport op dat bij brief van 28 november 2022 bij de secretaris van de Tuchtcommissie is ingediend.
- c. Het verloop van de daarop gevolgde procedure voor de Tuchtcommissie is vermeld in de beslissing van 26 april 2023 onder melding 4759 (hierna: de bestreden beslissing) van dat college, die op dezelfde datum aan partijen is verzonden. In de bestreden beslissing is de klacht tegen verweerder gegrond verklaard en is aan verweerder de 'aanwijzing' opgelegd dat hij gedurende een periode van acht maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.
- d. Klager heeft op 25 mei 2023 beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing. Klager verzoekt om deze bestreden beslissing te vernietigen voor zover het de duur van het aan verweerder opgelegde beroepsverbod betreft en, opnieuw rechtdoende, (alsnog) aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van vijftien maanden op te leggen.
- e. Verweerder is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen. Op 18 juli 2023 heeft verweerder de Commissie van Beroep laten weten niet op zitting te zullen verschijnen en de door klager gevraagde verhoging van de duur van het beroepsverbod terecht te vinden.
- f. Ook klager heeft vervolgens afgezien van een mondelinge behandeling van het beroep.
- g. Op 24 juli 2023 heeft de secretaris van de Commissie van Beroep partijen laten weten dat zonder zitting uitspraak zal worden gedaan. Daarbij is de samenstelling

van de zittingscombinatie bekend gemaakt en bepaald dat op 4 september 2023 uitspraak wordt gedaan.

2. De feiten waarvan kan worden uitgegaan

- a. Voor de feiten verwijst de Commissie van Beroep naar de feitenvaststelling door de Tuchtcommissie in de bestreden beslissing.
- b. Verweerder was van 18 februari 2021 tot en met 31 juli 2021 op detacheringbasis werkzaam bij de bank, ten tijde van de melding als “[functie]”.
- c. Verweerder heeft op 19 februari 2021 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.
- d. Op 29 september 2021 heeft de gemachtigde van een klant van de bank bij de bank gemeld dat er twee overboekingen van de rekening van de klant hebben plaatsgevonden waarvoor de gemachtigde geen opdracht heeft gegeven. De klant was een gehandicapt familielid van de gemachtigde en woonachtig in het buitenland. De bank heeft naar aanleiding van deze melding nader onderzoek gedaan en uit dat onderzoek is het volgende gebleken.
- e. Verweerder heeft zich van de klant van de bank in totaal € 3.650,- onrechtmatig toegeëigend, door twee overboekingen naar zijn eigen rekeningnummer op 7 juli 2021 en 16 juli 2021. Daarnaast heeft verweerder op 6 juli 2021 en op 7 juli 2021 nog twee pogingen gedaan tot onrechtmatige overboekingen naar zijn eigen rekening, die niet zijn geslaagd.
- f. Om de overboeking te laten slagen, heeft verweerder bij een van de overboekingen een collega gevraagd deze in het systeem goed te keuren, die dat vervolgens te goeder trouw heeft gedaan. Door deze goedkeuring is de collega ook onderwerp van het intern onderzoek door de bank geweest en in die context geïnterviewd. Dit heeft geen verdere gevolgen gehad voor de betreffende medewerker.
- g. De bank heeft de klant schadeloosgesteld. Verder heeft de bank aangifte gedaan bij de politie en is zij een civiele procedure gestart om de bedragen terug te vorderen van verweerder.

3. De klacht

- a. Klager stelt dat verweerder met zijn onder 3e. en 3f. genoemde gedrag in strijd heeft gehandeld met de gedragsregels 1, 4 en 7 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector.
- b. Daarbij gaat het om de volgende gedragsregels:
 1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
 4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
 7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4. De gronden van de beslissing van de Tuchtcommissie

- a. De Tuchtcommissie heeft overwogen dat verweerder de genoemde gedragsregels heeft overtreden door twee keer geldbedragen van de rekening van een klant van de bank over te maken naar een bankrekening die op zijn eigen naam staat, terwijl hier geen opdracht voor is gegeven. Daarnaast heeft hij nog twee pogingen gedaan om een geldbedrag van de rekening van dezelfde klant over te maken naar zijn eigen rekening. Aldus heeft verweerder zijn bevoegdheden als bankmedewerker in verregaande mate misbruikt om zijn eigen financiële problemen op te lossen en zichzelf te verrijken ten koste van een klant van de bank die gehandicapt is en daardoor extra kwetsbaar.
- b. De Tuchtcommissie heeft verweerder een beroepsverbod van een acht maanden opgelegd. Bij het bepalen van de duur van het beroepsverbod heeft de Tuchtcommissie in het voordeel van verweerder meegewogen dat hij op zitting volledige openheid van zaken heeft gegeven, het kwalijke van zijn handelen heeft ingezien en herhaaldelijk - en naar het oordeel van de Tuchtcommissie oprecht - spijt heeft betuigd. Verder heeft hij hulp gezocht om van zijn gokverslaving en schulden af te komen en is hem dat inmiddels gelukt. Ook heeft hij de gedupeerden voor een groot deel schadeloosgesteld en zal hij ook het resterende deel betalen.

5. De beroepsgronden van klager en de reactie van verweerder

- a. Klager kan zich niet verenigen met de beslissing van de Tuchtcommissie, voor zover het de aan verweerder opgelegde duur van de maatregel betreft. Volgens klager heeft de Tuchtcommissie miskend althans onvoldoende in haar weging betrokken dat:
 - de bankierseed, de gedragscode en het bancaire tuchtrecht destijds ingevoerd zijn als maatregelenpakket met als doel het mede als gevolg van de financiële crisis geschonden vertrouwen van de consument in financiële ondernemingen, en in banken in het bijzonder, te herwinnen en te behouden;
 - verweerder zich schuldig heeft gemaakt aan de meest grove schending van dat vertrouwen: hij heeft zich zonder rechtsgrond gelden toegeëigend van een klant van de bank (waarmee dus niet alleen aan een tuchtrechtelijke norm wordt geraakt maar zelfs aan een strafrechtelijke norm), terwijl een bank juist bij uitstek een veilige haven voor die gelden behoort te zijn;
 - verweerder daarbij zeer calculerend te werk is gegaan, door een kwetsbare klant van de bank als slachtoffer te selecteren, met als motief om zijn handelen zo veel als mogelijk aan het zicht te onttrekken;
 - geen sprake is geweest van een eenmalig handelen van verweerder maar van herhaalde handelingen van verweerder: verweerder heeft tot viermaal toe een poging gedaan om zich ten koste van de betreffende klant te verrijken, waarvan tweemaal geslaagd;
 - verweerder zich ten koste van die klant het substantiële bedrag van € 3.650,- heeft toegeëigend en dat niets erop wijst dat het daarbij zou zijn gebleven als verweerder toen niet tegen de lamp was gelopen;
 - verweerder een collega bij de bank voor zijn karretje heeft gespannen oftewel

misbruik heeft gemaakt van een collega om zijn kwade opzet te kunnen verwezenlijken;

- de bank een verhaalsactie heeft moeten instellen om schade op verweerder te kunnen verhalen en dat verweerder in het tuchtrechtelijk traject pas van zich heeft laten horen (eerst) ter zitting van 15 maart 2023 en dat een en ander dus niet erop wijst dat verweerder intrinsiek tot inzicht in het kwalijke van zijn handelen en tot spijt daarover is gekomen;

- de door verweerder ter zitting van 15 maart 2023 aangevoerde oorzaak van dat handelen – kort gezegd: schuldenproblematiek als gevolg van een gokverslaving – niet als een buiten zijn schuld ontstane situatie kan worden aangemerkt, maar een situatie betreft die door zijn eigen toedoen is ontstaan. Bovendien is de gestelde schuldenproblematiek niet door verweerder onderbouwd en wordt door de klager betwist.

Het enkele feit dat verweerder zich op de zitting van 15 maart 2023 bij de Tuchtcommissie een proceshouding heeft aangemeten waarbij spijt heeft betuigd, mag er niet toe leiden dat wordt volstaan met een beroepsverbod met een duur van (slechts) acht maanden. Afgezet tegen het feit dat de maximale duur voor een beroepsverbod 36 maanden betreft, acht klager het in de gegeven omstandigheden – waarbij verweerder zich schuldig heeft gemaakt aan de meest grove schending van het vertrouwen dat consumenten in banken moeten kunnen hebben – niet uitlegbaar, dat de Tuchtcommissie is uitgekomen op minder dan een kwart daarvan.

- b. Verweerder heeft de Commissie van Beroep laten weten dat hij niet op de zitting zal verschijnen. Daarbij heeft hij bericht dat hij de verhoging van het beroepsverbod terecht is en daarmee akkoord is.

6. De beoordeling van het beroep

- a. In beroep is alleen de hoogte van de op te leggen maatregel aan het oordeel van de Commissie van Beroep onderworpen.
- b. Klager verzoekt om de bestreden beslissing voor zover het de duur van het aan verweerder opgelegde beroepsverbod te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, (alsnog) een beroepsverbod voor de duur van vijftien maanden op te leggen.
- c. Verweerder heeft de Commissie van Beroep bericht het hiermee eens te zijn.
- d. De Commissie van Beroep acht een beroepsverbod voor de duur van vijftien maanden in beginsel passend, gelet op de ernst van het handelen van verweerder.
- e. Verweerder heeft in beroep geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht die een lichtere maatregel rechtvaardigen. Verweerder heeft de door klager aangevoerde “wegingsfactoren” niet bestreden en laten weten het eens te zijn met een beroepsverbod van vijftien maanden in plaats van acht maanden. In de omstandigheden die de Tuchtcommissie in aanmerking heeft genomen, ziet de Commissie van Beroep geen aanleiding de duur van het beroepsverbod te beperken tot acht maanden.
- f. Het voorgaande leidt ertoe dat de uitspraak van de Tuchtcommissie moet worden vernietigd voor zover het de duur van het beroepsverbod betreft en dat deze duur alsnog moet worden bepaald op vijftien maanden.

7. **De beslissing in beroep**

De Commissie van Beroep:

- vernietigt de uitspraak van 26 april 2023 van de Tuchtcommissie voor zover het de duur betreft van de Tuchtcommissie opgelegde maatregel van het beroepsverbod;

en doet in zoverre als volgt opnieuw recht:

- bepaalt de duur van het beroepsverbod op een periode van vijftien (15) maanden.

Deze beslissing is op 4 september 2023 gegeven door mr. T. Zuidema, voorzitter, mr. drs. W.J.J. Los en mr. R.J. Schimmelpenninck met bijstand van mr. M.J. Drijfholt, secretaris.

T. Zuidema, (voorzitter)

M.J. Drijfholt, (secretaris)

Deze beslissing is op 4 september 2023 verzonden aan partijen.